

and. Der kunde paapeges en saadan hel
 Kæffe Udgifter paa § 27 II., som i Virke-
 ligheden kun føres op der — og vi ere jo
 medskyldige i dette System (Indenrigs-
 ministeren [Singerstedt]: Ja i allerhøjeste
 Grad) — for at stifte os selv Blaar i
 Dinene og bilde os ind, at der er en For-
 mueforøgelse, som i Virkeligheden slet ikke
 er der. Det skulde glæde mig, om den højt-
 erede Indenrigsminister, som synes at er-
 vende det ikke ganske rigtige deri, vil tage
 Initiativet til en Forandring, saaledes at vi
 muligt kunne overvinde den Inerti, som jeg
 uldt ud erkender, har været til Stede for
 Folketingets Bedkommende.

Jeg skal slutte med at minde om et Punkt,
 jeg ofte har bragt frem, og som jeg for-
 ges søger i Finansloven. Det er et Forløb
 paa at naa til en Genopførelse eller Om-
 bygning, eller hvad man vil, af Christians-
 borg Slot. Jeg tror, at det er lidet hel-
 digt, at man fremdeles lader denne Sag
 ligge hen, indtil man maaste komme til det
 Tidspunkt, da den løser sig af sig selv ved
 Naturmagters Hjælp.

J. C. Christensen: Nu have vi jo
 altmaa hørt de to Herrer Ledere for det store
 Flertal her i Salen, og vi have hørt, at
 denne Samling, som jo er den anden i Valg-
 perioden, og som sædvanlig regnes for at
 være afgørende med Hensyn til Arbejdet,
 skal være en saadan Afgørelsens Samling,
 at de Herrer ville tage fat der, hvor de slap
 i Foraaret. Det vare begge de to ærede Ta-
 lere enige om, at der skulde tages fat der,
 og saa, sagde det ærede Medlem for
 Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling),
 skulde man passe paa at tage de forberedende
 Arbejder i Tide og ikke saaledes som sidst
 staa lige til Paaste og ikke være færdig.
 Det er vel ogsaa, antager jeg, Forventningen
 trindt omkring i Landet, at i denne Sam-
 ling skal det enten brikke eller bære, i denne
 Samling skal den Politik, der har været ført
 her i disse Aar, sætte Frugt, enten skal man
 gaa over Rubikon eller tilbage til Gallien.
 Det antager jeg nok, er Forventningen. Nu
 blev der sagt af det ærede Medlem for Bræsto
 Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at det gjaldt
 om at benytte det rigtige Øjeblik. Han
 sagde, at der var to store Strømninger her
 i vort Land for at komme til en Overens-
 komst. Naar disse to Strømninger mødes,
 gjaldt det om at smedde, medens Jærnet var
 varmt — det var Meningen med hans Tale
 — thi benyttede man ikke det Øjeblik, som
 da indtraf, vilde Strømningerne atter stilles
 og stilles videre og videre, og det ærede
 Medlem har jo aabenbart den Mening, at i

denne Samling skulde Strømningerne mødes,
 og i denne Samling skulde Forliget sluttes.
 Nu sige vi fra vor Side: Vi ere ikke mis-
 fornøjede med, at Afgørelsen træffer ind i
 denne Samling, vi ønske ogsaa en Ende paa
 det, vi ønske ogsaa gerne, at denne Politik
 faar en Ende. Men vi ønske selvfølgelig
 ikke et Forlig sluttet, vi ønske ikke, at denne Po-
 litik sætter Frugt i et Forlig, fordi dette Forlig
 bliver et slet Forlig, det kan ikke blive andet,
 og det er der gode Grunde for. Det maa
 nødvendigt blive et slet Forlig, fordi man
 fra den ene Side slet ikke er moden til noget
 Forlig, som kan blive godt for den almindel-
 lige Valgret her i Landet. Fra Landstingets
 Side, fra Højres Side i det hele taget, kan
 jeg ikke se det mindste Tegns, som tyder paa,
 at de i Virkeligheden ere modne til Forlig,
 til en virkelig Overenskomst, der sikrer den
 almindelige Valgret. Endnu holder Højre
 paa Ministeriet og dermed paa Systemet —
 de to kunne ikke stilles ad. Det kan ikke
 nytte at sige, at man sætter et Systemstifte
 over et Ministerstifte, thi de to hænge sammen
 — maa jeg sige som Urtehaln. Højre har
 jo fuldkommen vist, at det ikke er til Sinds
 at give Slip paa Ministeriet og paa Syste-
 met — og hvorfor skulle de heller det, da
 det ikke forlanges af dem — og i lige Maade
 har Højre vist, at det lige saa lidt er til
 Sinds at give Slip paa de militære Udgifter,
 paa hele det militære Postyr, der har været
 ført her i Landet i de senere Aar. Ingen
 af de Dele har Højre vist at ville give Slip
 paa. Vi have tværtimod i denne Sommer
 hørt det sagt fra den Side, at det var hel-
 digt, at Ministeriet blev fiddende, at det blev
 dette Ministerium, som kom til at lede den
 politiske Strøm, som kom til at afpæle Græn-
 serne for den politiske Strøms Løb. Derfor,
 fordi Højre ikke er modent til noget virkelig
 Forlig, nogen virkelig Overenskomst, derfor
 maa det blive et slet Forlig. Men der er
 flere Grunde, som tale for, at det Forlig
 som de to Parter ville fremme i denne Sam-
 ling, absolut maa blive et daarligt Forlig.
 Og den anden Grund er da den: Der kan
 ikke træffes nogen virkelig god Overenskomst
 i vor Forfatningsstrid, i vor Forfatnings-
 kamp, naar over en Tredjedel af Folketinget
 skal udelukkes. Det er ganske umuligt, og
 de Mænd, som stufte sig i den Tro, at det
 virkelig kan lade sig gøre, at en virkelig god
 Overenskomst om Afløsning af Forfatnings-
 striden kan træffes, hvor, lad os sige de
 to Femtepartier af Folketinget ere udelukkede,
 de Mænd ville en Gang, det tror jeg, vaagne
 op i en sørgelig Erkendelse af, at det, de
 have lavet i den Henseende, er meget daar-
 ligt, og at det fører os endnu dybere ned,